

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **I. O**, zast. Organizací pro pomoc uprchlíků, z. s., se sídlem Kovářská 939/4, Praha 9, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2176/2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 3. 2023, č. j. CPR-8881-3/ČJ-2023-930310-V248, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25. 5. 2023, č. j. 21 A 18/2023-18, o návrhu žalované na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

### t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

### O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, ze dne 8. 1. 2023, č. j. KRPA-12861-17/ČJ-2023-000022-MIG, bylo žalobci uloženo správní vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3. a 4. zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Podané odvolání žalovaná zamítla výše nadepsaným rozhodnutím. Městský soud nyní napadeným rozsudkem obě správní rozhodnutí zrušil, jelikož u žalobce shledal naplnění podmínek čl. 31 Úmluvy o právním postavení uprchlíků, tedy že na území přichází přímo, požádá o mezinárodní ochranu, přichází ze státu, kde mu hrozí pronásledování nebo vážná újma, na území vstoupí nebo pobývá bez povolení, sám se bez prodlení přihlásí policii nebo ministerstvu a prokáže závažný důvod pro svůj neoprávněný pobyt. Žalobce tedy nemohl být stíhán pro nezákonný vstup.

[2] Žalovaná (dále jen „stěžovatelka“) podala proti výše označenému rozsudku městského soudu kasační stížnost, kterou spojila s návrhem na přiznání odkladného účinku. Ten odůvodnila tím, že pokud by nyní bylo znovu rozhodováno s promítnutím názoru městského soudu, který je dle stěžovatelky nesprávný, jednalo by se o nesprávný a v důsledku nezákonný postup, jehož výsledkem by bylo nesprávné posouzení věci. Dle stěžovatelky na věc dopadají závěry rozšířeného senátu NSS vyslovené v usnesení ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006-49, ve kterém rozšířený senát poukázal na negativní aspekty, kdy nakonec mohou existovat dvě rozdílná či dokonce opačná správní rozhodnutí v téže věci. Takový výsledek je nežádoucí a procesně obtížně řešitelný, proto je takové případy nutno řešit právě přiznáním odkladného účinku. V projednávané věci by případné obžívnutí původních správních rozhodnutí po zrušení napadeného rozsudku Nejvyšším správním soudem bylo značným zásahem do právní jistoty účastníků řízení. Důležitý veřejný zájem

tedy stěžovatelka spatřuje v nutnosti předejít případné existenci vedle sebe stojících potenciálně opačných rozhodnutí. Naopak přiznáním odkladného účinku nemůže jiným osobám vzniknout žádná újma.

[3] Žalobce ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku uvedl, že není splněna ani jedna podmínka pro přiznání. Stěžovatelce nemůže nepřiznáním vzniknout újma, protože napadený rozsudek netrpí zásadním pochybením, městský soud respektoval judikaturu a nepochybil při výkladu práva. Naopak újma, která by případným přiznáním vznikla žalobci, je nepoměrně větší, neboť by se nadále nacházel ve značné nejistotě, ačkoliv soud rozhodl, že mu správní vyhoštění nemělo být uloženo. Nakonec přiznání odkladného účinku je v rozporu s veřejným zájem, protože by protahovalo dobu existence protiprávního rozhodnutí o vyhoštění. Žalobce proto navrhl odkladný účinek kasační stížnosti nepřiznat.

[4] Kasační stížnost podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem (srov. též usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS, odst. [24]).

[5] V projednávané věci Nejvyšší správní soud shledal, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nejsou splněny.

[6] Stěžovatelka tvrdí hrozící újmu toliko v podobě rizika budoucí existence vzájemně rozporných správních rozhodnutí v téže věci. Tato situace je však zaprvé v současnosti čistě hypotetická, zadruhé není důsledkem výkonu či právních následků napadeného rozsudku městského soudu. Nejvyšší správní soud ustáleně judikuje, že hrozba existence dvou odlišných správních rozhodnutí v téže věci sama o sobě není důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu č. j. 10 Ads 99/2014-58, odst. [40], dále usnesení NSS ze dne 11. 2. 2021, č. j. 7 As 284/2020-61, odst. [11], ze dne 21. 4. 2022, č. j. 2 Azs 77/2022-18, odst. [7] a [8], nebo ze dne 15. 3. 2023, č. j. 9 Afs 10/2023-84, odst. [15]).

[7] Stěžovatelka tedy neprokázala existenci závažné újmy hrozící jí v důsledku výkonu nebo jiných právních následků napadeného rozsudku. Soud ji proto ani nepoměřoval s újmou, jaká by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout žalobci nebo jiným osobám; stejně tak se nezabýval tím, zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s veřejným zájmem.

[8] Nejvyšší správní soud proto návrhu stěžovatelky nevyhověl a kasační stížnosti nepřiznal odkladný účinek. Nepřiznáním odkladného účinku však nijak nepředjímá své rozhodnutí ve věci samé.

**P o u č e n í:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. srpna 2023

JUDr. Radan Malík  
předseda senátu

